

ἠμποροῦμεν νὰ διακρίνωμεν ἂν εἶναι Χαλδαικὴ, ἢ Ἀραδική.

§ ἑς. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἠγήτορες τῆς δογματικῆς νομοθεσίας του, αἰσθανόμενοι τὸ κενὸν αὐτὸ τῆς διδασκαλίας, καὶ τὸ ἐκ τούτου διάκενον τῆς ἰδέας τοῦ πράγματος, ἐδημιούργησαν ἐκ τοῦ προχείρου ἔθνικὴν προσωυμίαν, καὶ Γραικικὴν αὐτὴν τὴν Καινὴν μᾶλλον ἢ Κοινὴν Γλῶσσαν, ἐπωνόμασαν. Ἀπέκειτο ἄρα εἰς τὴν δυσυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ νὰ φυτρώσῃ, ὕπερον ἀπὸ τόσους αἰῶνας, ἐπάνω εἰς τὰ εἰρήπια τῆς σοῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας, μίᾳ γλῶσσαι, τῆς ὁποίας ἡ ἔθνικὴ προσωυμία δὲν ἦτον γνωστὴ οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς χρόνους τοῦ Δευκαλίωνος.

§ ἑξ. Τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἀφ' οὔτου εἰς ἔθνικὸν συνεστήθη πολίτευμα, καθὼς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἱστορικῶς ἀπεδείξαμεν, ποτὲ δὲν ὀνομάσθη Γραικικόν. Ἡ προσωυμία αὐτὴ ἐδόθη εἰς τοὺς ὑπ' ἀρχηγῶ τῷ Γραικῷ εἰς τὴν Ἰταλίαν μετοικήσαντας Θεσσαλιώτας, οἱ ὁποῖοι κατ' ἐπωνυμίαν τοῦ ἀρχηγοῦ των Γραικοὶ ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοὺς Λατίνους, καὶ Γραικία ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατοίκησαν. Ὅταν ὅμως ἡ ἔθνικὴ ἐπωνυμία τοῦ, Ἑλλήνης, ἐπεκράτησεν εἰς ὅλους τοὺς τόπους καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος, τότε καὶ οἱ εἰς Ἰταλίαν ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ἄποικοι, Ἑλλήνες μετωνομάσθησαν, καὶ μεγάλη Ἑλλάς, ὁ τόπος τῆς ἀποικίας των μετεκλήθη. Πολλὰ ὀλίγοι τῶν παλαιῶν Συγγραφέων, ὡς προεσημειώθη, ἀναφέρουν τὸ ὄνομα Γραικός, ὡς ἐπωνυμίαν τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων πρὸ τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Δευκαλίωνος, ἐξ οὗ οἱ ὑπ' αὐτὸν λαοὶ, Ἑλλήνες ἐπωνομάσθησαν. Μ' ὅλον τοῦτο κανένας ἐξ αὐτῶν, οὐδ' ἄλλος τινὰς τῶν ἀρχαιότερων, ἢ μεταγενεσέρων, ἀναφέρει γλῶσσαι Γραικικὴν.

§ ἑη. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Λατῖνοι μὲ τὸ ὄνομα Γραικός ἐννοοῦσαν γενικῶς τοὺς παλαιούς καὶ μεταγενεσέρους Ἑλλήνας. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ Ἑλλήνες ἐνωμένοι ἔθνικῶς μὲ τοὺς Ῥωμαίους διὰ